

En hård bild av sig själva

ZONARIA

Jämngamla med mig själv är killarna i Zonaria, d.v.s. i 20-års åldern, och med deras hårda debut gör de sina första staplande steg ut i världen. Med 'Infamy and the Breed' har Zonaria lyckats sätta ihop en bättre skiva än de kunnat hoppas på och nu hoppas de på att lyckas genom mun mot mun-metoden.

- Riktigt bra!

Det tycker gitarristen, Emil Nyström om att bandets debutskiva 'Infamy and the Breed' äntligen släpps.

- Skivan har varit färdig i nästan tio månader nu så det känns väldigt bra att den äntligen kommer ut!

Tio månader som, enligt Emil, ägnats åt att marknadsföra, promota och ordna alla tänkbara smågrejer kring bandet.

- I stort sett har vi jobbat fyra timmar om dagen, sju dagar i veckan, med bandet. Det har varit repande, designing av prylar m.m. Så det blir inte mycket vila.

Just designen är en känslig fråga för Zonaria - det är viktigt för dem att allt ska vara enhetligt och kännas som det kommer från Zonaria just, inget annat.

- Vi försöker skapa en produkt som hänger ihop, menar Emil. Låtarna, videos, bilder och allt det där ska kännas som det hör samman. Det ska representera varandra, så att säga, och identifiera Zonaria. Därför är det viktigt för oss att allt fångar vår stil och det vi står för.

En negativ spiral i världen av förstörelse

Text: Caj Källmalm
Foto: Pressens bild
Utförd 2007.08.22

Bättre än målen

Stilen Zonaria har är hämtade från vardagen, från allt de ser och allt de hör. Influenserna kommer från det som berör dem och det som de tar åt sig av.

- Ja, det är egentligen allt man har omkring sig och allt som berör en. Bandnamnet är ett exempel, för oss är det en symbol för förstörelse och världens nedgång in i något sämre. Själva ordet betyder egentligen inget, det kommer från början från latin, sedan har vi modifierat det lite. Men det är detta som inspirerar oss, det är det vi känner av vår musik och när vi tittar på omslaget o.s.v. Att världen är i en negativ spiral och det har blivit lite av vår stil.

- Det är klart att vi inspirerats av andra band också, fortsätter Emil. T.ex. Hypocrisy, Darkane och Arch Enemy men vi har försökt hitta en egen, unik stil. Vi kan identifiera oss med vår musik, den känns inte typisk Göteborgsdeath utan vi skiljer oss. Det tror jag även publiken tycker.

Så det är nog säkert att säga att det bandet utgick ifrån och försökte uppnå med skivan har åstadkommit.

- Jag skulle t.o.m. säga att vi fått ut mer än de mål vi utgick från. Mycket materail är flera år gammalt och vi har skrivit om och putsat och jobbat med dessa ända fram till vi spelade in, men också gjort nya, specifika låtar just för skivan. Det känns som vi gjort något som vi för tre år sedan inte kunde tro alls.

Låtar och inspelningar

Den som läst min recension på Zonarias debutskiva vet att jag reagerade ganska mycket på låten *Image of Myself* som ligger mitt i skivan och sticker ut så mycket att det nästan sticker lite i öronen när man lyssnar på den. Det visar sig att det finns en förklaring som är ganska logisk för detta.

- *Image of Myself* är nog den äldsta låten på skivan, berättar Emil. Jag tror den skrevs från början för ungefär fyra år sedan.

Sedan har den ju skrivits om och omarbetats på vägen, men orginalet är en ganska gammal låt. Jag tycker dock att den känns bra och fräsch ändå, jag gillar den!

Annars tilltalas Emil mer av de lite hårdare låtarna på skivan, vilket inte *Image of Myself* är.

- Jag tror att *Descend into Chaos* och *Pandemic Assault* är mina favoritlåtar, de som har lite mer tryck och kraft i sig.

I min recension nämnde jag också att jag överlag gillar sång av den karaktär som återfinns i t.ex. *Scar Symmetry*, vilket gör att jag personligen gillar låten *Attending Annihilation* då den gästas av just en sångare från *Scar Symmetry*. Dessutom har skivan fler folk från just *Scar Symmetry* inblandade i produktionen.

- Det hela började med att Jonas (Kjellgren) spelade i ett band som heter *Centinex* tillsammans med oss på ett gig för ett tag sedan, så då lärde vi känna honom och började prata om att vi ville spela in skivan tillsammans med ho-

nom, tyvärr var han uppbokad i flera månader framåt och vi ville spela in skivan så snart som möjligt. Då han hjälpte oss få kontakt med Per (Nilsson) och så spelade vi in tillsammans med honom istället, sedan mixade Jonas skivan istället. Och det var också genom Jonas som vi fick kontakt med Christian (Älvestam). Det var Jonas som hjälpte oss med allt det.

Afhopp och livespelningar

Under de tio månader som gick mellan inspelning och skivsläpp har dessutom en medlem lämnat bandet, bassisten Jerry Ekman, något som alla i bandet förstås känner visst vemod över. Samtidigt menar Emil att det också kommer något bra ur det.

- Det är ju alltid tråkigt när en medlem lämnar en, men det finns ju alltid en anledning till att de

gör det. Jerry behövde helt enkelt tid att brottas med sina egna problem, så han kände att han inte kunde satsa fullt ut på Zonaria och lägga all den tid på bandet som behövs.

Det är dock inga osämjor eller dåliga känslor mellan bandet och Jerry, de håller ihop som kompisar och med sin nya basist (Markus Åkebo) tycker Emil det bara ser lovande ut.

- Ja, han är riktigt bra! Han har tid och motivation att jobba ordentligt och vi är lite mer enhetliga nu. Tror dessutom han är snäppet vassare än Jerry, så jag tror bara det har positiva konsekvenser.

Livespelningar och turnéer menar Emil också att det är på gång, inget bekräftat så inget nämnt, men det är något bandet verkligen ser fram emot.

“Var är min
nallebjörn!?!?”
ropar Simon
Berglund ut
enligt fri
tolkning

- Vi älskar att spela live, det är mest därför man håller på med detta. Visst är resten rätt kul också, men livespelningarna är ju det bästa. Nu hoppas vi att vi kan komma ut och spela lite mer för vi har nyligen skrivit ett kontrakt med en tysk bokningsagentur.

Redan nu har de dock varit ute lite, bl.a. med Impaled Nazarine.

- Ja, vi spelade med dem under en ungefär två veckor lång turné i Europa, det var kul! Så har vi spelat lite runt om i Norrland också, responsen varierar lite med hur många som hört oss, men överlag får vi ett bra mottagande.

Om framtiden

Emil menar att bandet genom sina spelningar håller på bygga upp en solid fanbas, något som är viktigt med tanke på att de inte ligger på något majorbolag, utan ett väldigt litet, amerikanskt sådant.

- Nej, så budgeten är ju lite begränsad. Vi kan ju inte förvänta oss några överdrivna reklamkampanjer, så all uppmärksamhet man kan få är ju positiv. Vi hoppas på att "word by mouth" (mun mot mun-metoden?) kan hjälpa oss, att vi sprider ordet till vissa som sprider det vidare och fortsatt på det sättet. Förhoppningsvis kan vi då sälja tillräckligt för fler turnéer i framtiden.

Och om man får sia i framtiden, ja då låter det så här enligt Emil:

- Nu lämnar vi ju den lokala scenen, det är ju ett steg upp! Vi hoppas på komma ut i Europa mer under hösten och framtiden.

Annars är ju Umeå, som bandet kommer från, en stad som fått fram en hel bunt duktiga band, med framförallt Naglfar och Nocturnal Rites i spetsen.

- Ja, det finns ganska bra förutsättningar för nystartade band, menar Emil. Det finns en del stäl-

len och så som gör att det är ganska enkelt att ta de första stegen och känner att det händer något. Det är ingen direkt samhörighet över metalscenen, men det finns många yngre band som dyker upp och vill spela.

Zonaria är alltså ett av dem och deras debutskiva släpptes i butik i september. För de som gillar tyngre, teknisk death metal av den melodiösa sorten är det absolut värt att kolla upp bandet!

Innan intervjun slutar passar Emil också på att skicka ut en sista hälsning till alla ni som läser detta:

- Fortsätt stödja undergroundbanden, och köp skivan!

Amen!